

Famózní 2008

aneb

*...i když je finusně,
může být skvostně...*

Famózní

18.4 - 20.4.

Ahoj všichni,

tuhle výpravu dělám já, ale nebojte připravil jsem snad lehkou variantu

:). Pojedeme na Plzeňsko, navštívit místní zámky, hrady a technické zajímavosti, tuto oblast mám již vyhlídnutou dlouho. Vzdálenost cca 60-70 km každý den, dojezd na nocleh cca 5-10km. Spát budeme v TJ Sokol Dobřív za slušných 170,- Kč, pro natešené <http://www.sokoldobriv.wz.cz/>.

Odjezd v pátek 19:16 z hlavního nádraží, do Rokycan přijedeme v 20:33, v místě ubytování jsou potvrzené tři restaurace. V so navštívíme zámek Kozel a zříceninu Radyně (ano je to na kopci, to většinou hrady bývaly). V ne objedeme místní technické památky např. <http://www.e-dovolena.cz/clanky/stredni-cechy/vodni-hamr-dobriv-347.html>

Pokud budou hlásit na víkend pěkně (dle čtvrteční předpovědi) vyvezl bych vařiče a oběd někde uklohnit na odpočívadle v lese ať nemusíme páchnout v hospodě, stačí že tam budem večír, co vy na to? Oblečení klasika dle počasí a podle zimouřivosti každého, jídlo dle žravosti jedince.

Do středy my prosím nahlště, kdo pojedete. Na nováčky nemám mail, prosím Diga či Viktora o přeposlání.

Jestly my budete zase posílat chibi tak sy mě nepřejte :-)
Tom

Ahoj vsichni,
kdyz uz jsem nebyla zahrnuta do adresare, tak mam alespon blby dotaz. Pochopila jsem to spravne, vyjizdime bez spacaku a karimatek, a spime normalne na postylkach, kdyz je ta telocvicna otevrena jen v letnich mesicich? Nebo jste to pochopili jinak a vyvazime vse? Mne je to celkem sumak, stejne toho bude bez doupete malo. Jo, vyvazim propriety na grocek vcetne citronku. Hlavne, ze uz konecne jedeme nekam ven, uz se moc tesim
Jnk

Ahoj všichni,

takže pro upřesnění, spíme na jednom místě, spacáky vyvézt (ubytování bude o 60,- levnější), ubytování je potvrzeno, spíme na postelách ve vlastním spacáku, vařiče vyvézt + jídlo na uklohnění oběda, (nemusíme pořád smrdět v hospodě, stačí, že tam budeme večír) a somozřejmě jídlo na snídani, svačiny atd., v případě hnusného počasí, zalezeme do hospody, ale radši bych se najedl někde v lese. Počasí hlásí typické aprílové, tak si na to vemte hadry. Hlavní nádraží je funkční, lístky koupím (cca 70,- Kč/osoba + 25,- Kč kolo, sejdem se až na nádraží cca 18:45.
ceny:

doprava cca 200, ubytování 220, vstupy 150-200

pro upřesnění, kdo jede:

já, Jana, Dig, Hanka, Plašan, Hanka, Lenka

Viktore jedeš nebo ne, musím upřesnit počet osob.

Tom

To jsem zvědavěj, jak to " sejdeme se až na nádraží cca 18:45."
Provedou ti, co parkují na Vinohradech. Takže jinak:
o srazu platí to, co jsem napsal já. Tomáš ať si čeká kde chce.
Dig.

Ahoj, tak jestli jsem to pochopila dobře a jestli ke mne dorazily všechny maily, což si nejsem úplně jista, tak budu 18:45 na Hlavním nádraží u pokladen, předpokladam, že Vas poznám podle kol :-)
Nicméně by asi nebylo od věci aspon jedno telefonní číslo, na které bych se mohla dovolat. To moje je: 605706688
Lenka

Ahoj Tome, bohužel nehorší očekávaný scénář se naplnil a potvrzuji, že se výpravy nezúčastním, ani po měsíci jsem se ještě nedala do kupy, takže nemá smysl to hrotit na výpravě, když nechodím ani na spinning a to už je u mě co říct... tak pa a snad se konečně připojím v květnu.
Jaf.

Tolik část předešly.

Nakonec jsme se opravdu šťastně sešli, a to na nádraží na druhém nástupišti.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	0	282	0	0	12

Naložit kola tentokrát nebyl vůbec žádný problém. Paní vlakvedoucí nás nechala vynikat a tak bylo hotovo prakticky hned. Zalezli jsme do kupé a zvolna nechali rozkoukávat Lenku. To je ta slečna, co se ozvala na jeden z inzerátů a teď je tady. Není vyplašená. To je dobře. Trochu nejistá, ale to se spraví.

A tak se vezeme, zvolna nás představujeme, kecáme o všem možném a všechno možné a za několik desítek minut jsme v Rokycanech. Tady vystupujeme. A je tu první dobrodružství. Paní vlakvedoucí učinila veškerá opatření pro rychlou vykládku a v okamžiku otevření dveří od služebáku na nás houkla, že je tu revizorka a ať kola vyložíme, ale ať nás ani nenapadne seskočit z plošiny na nástupiště. Musíme vystoupit jako slušní lidé dveřmi. A jsme na nástupišti. Vlak houk – fouk. A jsme tu sami. Přesunuli jsme se z kolejiště, upravili bagáž a začali se starat o to kudy a kam.

Nějaká podivná ženská nám začala radit. Mlela o překot, ale měl jsem pocit, že ví, co říká.

Opustili jsme nádraží a vydali se do tmy. Tomáš nás vede na opačnou stranu než nám radila ženská. Vydrželo mu to asi kilometr. Pak nás otočil a už jsme jeli správně. Dostali jsme se na okraj města. Tomáš nás pořád vede. Za ním jede Lenka, pak Janka, a ní já, pak Hanka, Jana a Plašan.

Tomáš z ničeho nic naráz snížil rychlost. Tím nastala řetězová reakce. Až po mně jsme to stihli ukočřovat. Ne tak Hanka. A tak do mě láskyplně najela. Právě přejíždíme přejezd a tak nelze zastavit. Hned za ním následuje zatáčka a tedy ani zde nepostojíme. Zatím neznám rozsah škod, ale momentálně to jede. Zajeli jsme na odbočku a konečně

zastavili. Po obhlídce konstatují, že je Hanka čím dál šikovnější. Žádné škody. Tak pokračujmeš.

Jedeme tmou, téměř po rovině, v klidu a zvolna. Teplou není, ale zima taky ne. Je to s podivem, ale skoro celou cestu udržujeme přejezdovou formaci. Projeli jsme Mirošov a odbočili doleva. Koušek dolů a zastavujeme. Tomáš se nutně potřebuje obléknout. Chvilí po nás přikodrcali dva. Byli úplně na plech. Povíдали a vyprávěli a obdivovali... No, vysmekli jsme se jim. Už jsem se bál, že nás pozvou zítra na výlet a přijedou si pro nás.

I poslední dva kilometry proběhly v klidu. Také sokolovna byla snadno k nalezení a tak jsme tu.

Správce po telefonátu přišel skoro hned. Chvilí organizoval a pak ho napadlo, že neví kam s kolama. V zápětí vymyslel kotelnu. Dobré řešení. Zavedl nás na ubytovnu. Teda dost dobrý. Přidělil nám dva pokoje a začal s formalitami.

Zatím jsme se slezli ve společenské místnosti.

Správce nám vrátil občanky a předal účtenku. Z ní vyplývá, že ubytování přijde na 75 Kč za noc. To je úplně neskutečné. Radost trvá jen krátce. Správce si svého omylu

všiml a začal napravovat. Kromě toho, že je zmatený, vypadá, že taky něco požil.

		8041967 Doklad číslo	
PŘÍJMOVÝ POKLADNÍ DOKLAD			
Firma TJ SOKCL DOBŘÍV UBYTOVNA IČO: 18243987 DIČ: CZ18243987 338 44 Dobřív 200 Tel: 371 783 468, Mob.: 737 547 720	Příjato od (jméno, adresa) HELLS TOUR Pelouka z Prahy a Ujezdů Kč: 815,- slevy Kč: 0,- Celkem Kč: 815,- Účel:	Schválen Podpis poskytovatele (podpis)	h. Kč
Datum vystavení 11.11.2011	Text Ubytování (Dobřív)	Převzat (podpis) DOKLAD	Dne 11.11.2011
DPH % Včetně 9% DPH	Baz. daň Kč 0,-	DPH Kč 72,-	Zúčtovat Dne

		8041966 Doklad číslo	
PŘÍJMOVÝ POKLADNÍ DOKLAD			
Firma TJ SOKCL DOBŘÍV UBYTOVNA IČO: 18243987 DIČ: CZ18243987 338 44 Dobřív 200 Tel: 371 783 468, Mob.: 737 547 720	Příjato od (jméno, adresa) HELLS TOUR Pelouka z Prahy a Ujezdů Kč: 975,- slevy Kč: 0,- Celkem Kč: 975,- Účel:	Schválen Podpis poskytovatele (podpis)	h. Kč
Datum vystavení 11.11.2011	Text Ubytování (Dobřív)	Převzat (podpis) DOKLAD	Dne 11.11.2011
DPH % Včetně 9% DPH	Baz. daň Kč 0,-	DPH Kč 87,-	Zúčtovat Dne

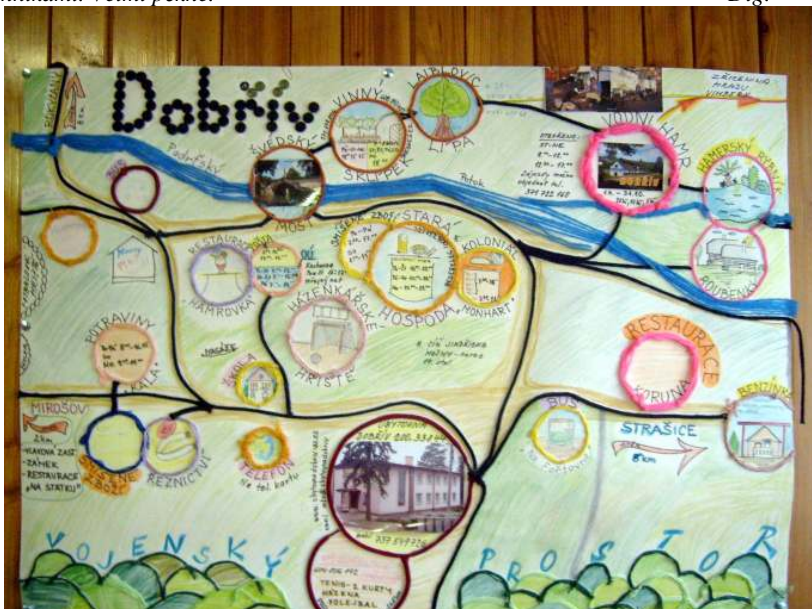
Během formalit nám stihl v kostce vylíčit historii obce Dobřív a úspěchy zdejších sportovních klubů za deset let zpátky.

Dig.

Nevtíravým způsobem nás dokonce upozornil, že tu mají také vinný sklípek. Po bližším ohledání prospektu jsme zjistili proč. Majitel sklípku slyší na stejné jméno jako majitel ubytovny. Asi jsou to všichni tak trochu příbuzní.

Rozhlížíme se jim tu. Za zmínku stojí plán obce a okolí zhotovený z papíru formátu A2, vlněné příze, výstřižků z fotek, výkresů pastelkami a dalšími výtvary rozličnými technikami. Velmi pěkně.

Dig.

Řa užitečné. Je tam zobrazeno úplně všechno, kde je která hospoda, zda tam vaří, či nikoliv, samoobsluhy a také všechny kulturní památky. Řa že jich je tu celkem dost.

Jnk.

Uklohnili jsme si večerní požer a pak bez večerních lotrovin zalezli.

Krátce po půlnoci se někde velmi blízko, přesněji ve vile naproti, rozezněla hudební aparatura. Velmi nahlas, velmi čistě, s výborným repertoárem. Akorát v nevhodný čas. Konec produkce byl ve tři ráno. Pak už doopravdy spíme. Tedy skoro... Zuby zas...ný!!!

Dig.

Dig si totiž, jako obvykle, pořídil na výpravu něco extra. Řa to extra je fungl nový mástek, ukotvený na den předem rozkapané zuby. Nejen, že nemůže nic moc pozřít, ale je vidět, že ho to dost bolí i bez jídelních podnětů. Ten chladný váněk při jždě na to jistě balzámem nebyl. Snad to zítra bude lepší.

Jnk.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Dobřív	46	300	18	12,3	7-12

Ráno 19.4. sobota

Probudili jsme se kolem deváté. Venku prší.

Po snídani odjezd. Pořád prší.

Nejbližší dnešní cíl je zámek Kozel. Terén je parádní, jelo by se dobře, jenomže furt prší.

Dig.

Osobně bych rozdělil déšť na děšť sjízdný a nesjízdný. Sice pršelo, ale jet se v tom dalo. Předpokládám, že počasí vycítilo, že jsem si koupil novou nepromokavou bundu a tak ji chtělo vyzkoušet. Naštěstí pro mě, bunda těsní.

Pji.

Tomáš nepřipravil trasovničky, chvílemi se těžko trefujeme na správný směr.

Dojeli jsme k zámku a s námi je tu spousta dětí. Přesněji několik autobusů dětí. V pokladně se dozvídáme, že na nás se dostane až odpoledne. Je 11.

Dig.

Na výběr byla prohlídka za hodinu, pokud bude nějaké místo volné, výklad je ale přízpasoben žákům druhých tříd.

Jnk.

Jedeme pryč. Přesunujeme se na hrad Radyně. Je to kousek, ale do kopce. Za deště. Za 45 minut jsme tam. Kola necháváme na parkovišti. Místní stánkaři nám nabídlí jejich ostrahu. Tak jo, když chtějí...

Dig.

Podle mě to vypadalo, že jsme jediní turisté, kteří na ten, v mlze zanořený kopec, dnešního dne dorazili.

Plk.

K hradu vedou dvě cesty. Jedna po cestě mírně do kopce, druhá po schodech. Hanka vybrala tu bez schodů. Cesta vede okolo hradu spíš necestou, po mokřých kamenech, nad strží a jinými lahůdkami. Tomáš s tím má potíže.

Když jsme velmi namáhavě a ne příliš bezpečně hrad obešli, dostali jsme se zase ke schodům. Jakmile jsme se ohlédlí, byla za námi cedule zakazující chůzi kolem hradu. No nic... V hradu samotném funguje pouze věž, ve které je umístěna expozice strašidylek. Moc pěkné.

Dig.

Byla to však sbírka neobvyklá, jelikož kromě příšery na truhle se zlatem, veselých myšáků se nad vstupní branou nachází skupinka mimozemšťanů. Vše je to doprovázené dramaticky naladěnou hudbou.

Plk.

Vylezli jsme až nahoru.

Mají tu úžasnou sestavu antén. A to je všechno, co je vidět. Vše ostatní tone v husté mlze. A pořád prší. Slezli jsme dolů a jedeme na oběd. Cíl Starý Plzenec. Celé je to z kopce. Asi 5 km. Prší a je zima. Po dojezdu jsme úplně zmrzlí. Dig.

Nikdy bych neřekla, že budou chvíle, kdy si snad úplně všichni členové naší party budou přát dokopec. Úplně promoklé rukavice mění ruce v led a do promoklých tenisek taky pěkně fouká. Já, to je hezká hospůdka a topí tu. V mžiku jsme obložili veškerá dostupná tělesa mokrymi věcmi. Jnk.

Pro oběd jsme zvolili první penzion u silnice. V lokále z nás crčí voda. Nikdo nic nenamítá. Mají spoustu věcí, vesměs dobrých. Dig.

Jenom dobrých? Ne, ne, tak s tím nesouhlasím. Tentokrát jsem se konečně najedl a to i poté, co mi mé jídlo vyzrali ti, co si objednali dříve. Dokonce smekám před tou slečnou, která tam lítala od nás do kuchyně, poté k pípě a zase zpět. ☺

Najedli jsme se, napili, ohřáli a povýšili Lenku na Dušičku.

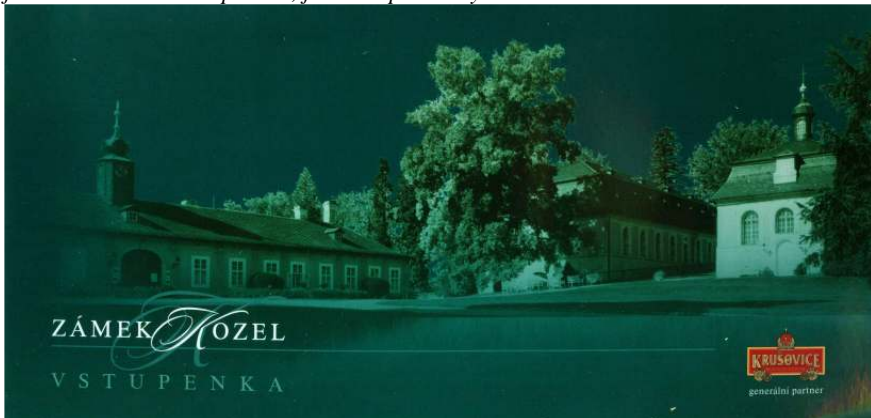

Jsou tu zralí na děkovátko, ale nemám jej s sebou.

Dig.

Jídlo měli sice výborné, ale já si zrovna vybrala to, pro které kuchař sháněl propriety až u sousedů. Většina už byla po jídle a já pořád nic. Hurá, konečně taky Hanka i já něco dostanem.

Po 90ti minutách jedeme dál. Je nám docela pěkně a co hlavně, přestalo pršet. Vracíme se na Kozel. Kus do kopce a pak dolů. A zase nahoru. Zaparkovali jsme, a než jsme udělali všechna opatření, je tu čas prohlídky.

Jde o venkovské šlechtické sídlo zbudované za účelem pořádání bohapustých mejdanů. Pěkně, ale nic moc. Prostě taková chata.

Dig.

Akorát v klasicistním a empírovém stylu.

Jnk.

A navíc začalo pršet. To je hrozný.

Tak jedeme. Vracíme se do Dobříví. Většina cesty je do kopce. Nebýt toho deště, jelo by se dobře.

V Mirošově se odpojil Tomáš. Pokračuje na vlak a pak domů. Má nějaký problém v práci a tak nastavuje neděli. Tak čau.

Dojeli jsme do Dobříví a hledali místní vinný sklípek. Podařilo se. Pokoušejí se nás tu zadržet a donutit utrácet. Naše přání je vzít si něco na ubytovnu a zmizet.

Konečně jsme tu. V kotelně – garáži

jsme provedli pár oprav a konečně do tepla a sucha. Vyčistili jsme se povečeřeli a pustili se do Activit. Výkony byly skvostné.

Po půlnoci jsme to ukončili a zapadli do pelechů.

Dobrou.

V baráku naproti probíhala těžká kalba za buráčení muziky. Oproti věřejšku skončili brzy. Ve dvě už je klid.

Dig.

Mně se spalo dobře. Dokonce tak dobře, že jsem trošku ostatním i chrupkal do toho jejich spánku. Musím říct, že ta hudba odnaproti mě tuhle noc už vůbec neotravovala.

Plš.

Technická data:

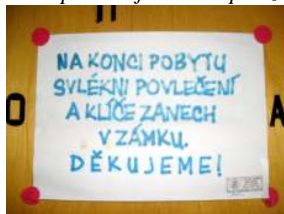
Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Dobřív	62	355,9	56	16,4	7-12

Ráno 20.4. neděle

Probudili jsme se před osmou. Včera jsme provedli změnu navigačních plánů a pojedeme až do Prahy.

Snídáme, balíme, odjíždíme. Vlastně ještě ne. Nejdříve pár oprav. Zcela překvapivě mají všichni potíže s brzdami. Nějak se všem sjely špalcky...

Dig.

Na místě jsem myslel, že to bude horší. Při následné návštěvě kola na Vinohradech jsem zjistil, že to ještě chvíli vydrží.

Nejedeme daleko. Na plastice plánku blízkého okolí jsme si vyhlédli zdejší hamr. Za pár minut jsme tam.

Vodní hamr Dobřív Pamětní síň Jindřicha Mošny v Dobřívě

Vodní hamr Dobřív 08:37 20.04.2008

Počet osob: 1

Přívě: 1
 Děti: 1
 děti do 1

#NEPLATNĚ VSTUPENK
 A 80000104

Technická památka ze 16. století s ukázkami práce na dobovém zařízení a expozice o životě a díle legendy českého divadla, Jindřicha Mošny.
 Dvoutřevň 1. a až 31. 10., středa až neděle 9 - 12 a 12.30 - 17 hodin. V hamru je možno zakoupit i vstupenky do Pamětní síň Jindřicha Mošny v Dobřívě. Dvoutřevňový vstup.
 Kontakt: tel. +420 371 722 160, fax +420 371 723 548; e-mail: muzeum@proactive.cz; www.proactive.cz/muzeum/; ic: 00368598

Je to součást Rokycanského muzea, ale obhospodařují to tu místní nadšenci. Momentálně mají zapálenou jednu z výhní a do čehosi žhavého bušej.

Provedli nás celým stavením, odhalili známou minulost, nakousli přítomnost, pustili nám stroje a vůbec to bylo pěkné. Na závěr mě nechali podržet kus železa pod bucharem, za což jsem si vysloužil výuční list v oboru Hamernictví.

Úplně nakonec nám půjčili montážní klíč č. 32 na utažení hlavového složení Janina kola.

To byla ale hezká zastávka. Jak se něco opravdu hejbe, navíc skoro samo, poháněno vodou, hned je to o něčem jiném. A ty stroje, jaké tam měli užitečné. A bylo vidět, že je to fakt baví.

A to vše bratru (sestře a ostatním příbuzným) za nějakých 30,- Kč. Musím říct, že takhle praktická prohlídka špinavé a hluché dílny hamru se mi líbila daleko více než na Kozelském zámku. Navíc tu zdejší průvodci byli srdeční a pohodoví. Bylo na nich vidět, že ten jejich koníček je doopravdy baví.

Plš.

Se všemi jsme se srdečně rozloučili a vyrazili ku Praze. Jen si neodpustíme ještě zastávku u Švédského mostu. Má prý nějakou souvislost s třicetiletou válkou.

Oproti věrejšku neprší. Avšak oblačnost je tak nízká, že mraky dřou břichama o zem, což má za následek velmi vysokou vlhkost, která se na nás sráží. Přesto se jede docela slušně. Jenom nějak často čekáme na Hanku... Při jedné takové zastávce usoudila místní kočka, že jí právě přijely hladící a drbací ruce. Poňufali jsme ji a zase jedeme. Neděje se nic mimořádného, postup je docela dobrý. Před Komárovem se konečně synchronizujeme a v přejezdové formaci nabíráme rychlost 30 km/h. Až ke křižovatce se jede báječně. Jenomže bylo třeba zastavit za účelem upřesnění navigace. Tím jsme vypadli z tempa a rytmu. Po rozjezdu jsme zjistili, že by se formace stejně rozpadla, protože další část je do

příkrého kopce. Po jeho zdolání se jede zase lépe, ale pomaleji. Jízda je pěkná a pohodová a až do Zdic se neděje nic zvláštního.

Tady jsme se rozhodli pro oběd. Důvod je ryze praktický. Za Zdicemi je kopec nahoru a je třeba na něj mít sílu. Dig.

Navíc já jsem se zde zbavil tabulky registrační značky, kterou jsem jako pochyv nálezce odevzdal na služebně zdejšího obvodního oddělení Policie ČR. Ještěže zde měli schránku důvěry. V Hořovičích ji totiž neměli. Plš,

Najít vařící hospodu v neděli v poledne není jen tak. Na třetí pokus ji máme. Je součástí hotelu. Obsluha se tváří, že ji obtěžujeme. Ale pravdou je, že vařili dobře.

Po naplnění břich jedeme dál. Každý svým tempem zdoláváme kopec. A nahoře – pro dobrotu, až se ucho utrhne – jsem při zajíždění mimo silnici za účelem čekání na ostatní, píchnul. Na ráfku sedím okamžitě. Než dojezí ostatní, mám venku kolo z něj plášť i duši. Teda stává se jen řídce, že píchnu hned na dvou místech současně, vedle sebe a navíc díry jako dovnitř. Zdržení při výměně je dohromady 10 minut. Výměna samotná 15 minut, ale než přijeli ostatní...

A jedeeém. Dolů a dlouho. Projeli jsme Králův dvůr a ocitli se v Berouně. Nějak se nám nedaří držet jízdní formaci. Tady, kde by se dalo svištnět 30 km/h, jedeme 20. To je škoda. Byli bychom byli z houstnouchého provozu podstatně dříve pryč. Jako únik před auty volím průjezd centrem. Pro auta je uzavřeno a jediné co máme v cestě je lávka pro pěší. Tedy nezbyvá než ji přejít pěšky. Za ní se dáváme podle řeky po stezce a za městem najíždíme na cyklotrasu. Jde se báječně. Svítí slunce, je podstatně tepleji než včera.

Dig.

Ve Zdicích po obědě se na nás konečně usmálo sluníčko, kterým meteorologové už od pátku vyhožovali. Okamžitě svlékáme horní vrstvy oblečení a vystavujeme se hřejivým paprskům. Někteří mění i optiku za tmavou.

Jnk.

Krátkou odpočívací pauzu děláme u skalního komplexu Alkazar. Nabídl jsem neznalým prohlídku místní jeskyně, ale kromě Plašana se nikomu nechce do tmy a zimy.

Dig.

Což o to, mně by se asi normálně chtělo, ale Zdický oběd nadělal v mém trávicím traktu nějakou paseku. Přestávku tedy využívám k odložení se do trávy.

Jnk.

Ten se na to šel podívat a když se vrátil, vyprávěl toto:

Tak jsem vlezl do díry a co nevidím ... tmu. A taky nějakýho kluka s holkou, kteří na mé ahoj nevěděli co říct. A tak jsem po chvíli čumění do tmy raději šel zpátky.

Plš.

Tolik Plašan. Pak jedeme už obvyklou návratovou trasou přes Srbsko, Karlštejn, Hlásnou Třebáň, přes zakázanou lávku do Řevnic a pak Dobřichovic, Všenor a přes děrovaný most do Mokropsů. Hned za mostem je krátká odpočívací. Zde nám Lenka oznámila, že nás opouští, protože začíná spěchat. Rozloučili jsme se s ní a zamířili k poslední dnešní atrakci – Mokropeské pekárně.

Že nás Lenka opustila je škoda. Bohužel ve mně hlodá takové to, že už nevyjede. Podle toho, jak jsem ji sledoval to vypadá, že jsme na její očekávání málo sportovci a moc turisté. Tedy pomalé přesuny, časté čekání a objížďení kopců. Bohužel moji tezi podporuje i fakt, že v úterý 22.4. jsme měli domluvené, že přijde nechat si seřadit své kolo na Vinohrady. Ode mě odešel synchro mail. Zůstal bez odpovědi a Lenka nepřišla. Velká škoda. Mně se líbila.

Dig.

Mně taky, třeba si to ještě rozmyslí.

Jnk.

Zpátky na cestu. V pekárně jsme nakoupili spoustu pekařských mňamků a vydali se na závěrečný přejezd. Tedy do Černošic a dál podle řeky. Jance nějak není nejlépe a tak jedeme zvolna. To však nic nezměnilo na další zastávce, kterou jsme udělali. Janka totiž píchla. To, že už jsme skoro doma je sice kvzteku, ale je to přebité tím, jak píchla. V předním plášti jí vězí kolmo ven třicetimetový hřeb. Jde o tzv. podkovák. Tedy lze vyloučit zlý úmysl zdejších chatařů, kteří se stále nesmířili se zde vybudovanou frekventovanou cyklostezkou. Tohle tu ztratil kůň. Tím se taky vysvětluje, proč je takhle kolmo. Ale vůbec to nevysvětluje proč zrovna my a zejména Janka, které je špatně...

Dig.

No jo, taky na mě někdy musí dojít, když jsem celé Dánsko nepichla vůbec, vlastně ani celou minulou sezónu ne. Naštěstí Plašan s Digem se o výměnu mé duše postarali skvěle. Děkuji. Jnk.

Po opravě jedeme dál. Ne však daleko. Také mně je nějak nevolno. Zastavujeme u občerstvení s lavičkami, kde asi 20 minut odpočíváme.

Pak jedeme dál. Radotín, lávka, Zbraslav, nová cyklostezka do Modřan. Stmívá se, jede se dobře. Dig.

Jak komu, já jsem teda docela ráda, že už jsme tu. Jnk.

Bráník, Podolín a hurá nahoru na Pankrác. No, hurá... Není to zas tak hurá. Jance to nejede, Hanka je unavená a také jí to nejede, mně je mizerně, jede se mi špatně, Jana také nejede nejrychleji a všechno to uzavírá Plašan, který je jediný v pohodě. Dig.

Musím říci, že na to, že se jela první stovková etapa, se mi jelo doopravdy dobře. Plš.

Na Pankráci jsme na sebe počkali, přejeli Nuselák a až na Mírák jde všechno dobře. Tady však měním trasu. Ulice Korunní, kterou používáme pro návraty se změnila po celé délce ve vybagrované koryto. Mění se tu veškeré potrubní rozvody a tramvajové koleje. Ve středu tu nemohl projet ani buldozer, tedy to objedeme po Francouzské, pak dolů Budečskou na Vinohradskou a bude to. Až po tu Budečskou v pořádku. Jenom to uvázlo na tom, že neexistuje přejezd přes Korunní. Ale na druhou stranu se dá po ní jet. Zase až k Vinohradské vodárně to jde. Jenomže tady překvapivě nejde odbočit. Musíme ještě kus dál, pak sjet na Slezskou, zase zpátky k vodárně a pak teprve na Jiřák a domů. Tedy to teda zase bylo. Mám upřímnou radost, že jsme tu. Vyvlekli jsme kola nahoru a než ostatní odešli, proběhl jsem vanou a strašně se těšil až všichni zmizí a já budu moct sebou praštit do kanafasu.

Výprava by se mi víc líbila, kdyby mě v pátek katastroficky nebolely zuby (vyjel jsem 3 hodiny po opuštění zubařského křesla, kde jsem byl podroben poměrně závažnému zákroku), v sobotu nepršelo a v neděli mě neotravoval trávicí trakt. To je sbírka, co? Ale jinak dobrý ☺ Dig.

Ř představ si, že by mohlo být ještě hůř ☹. To počasí v sobotu vážně stálo za prd, ale celkově i tak hezké. Ř příště ještě delší a konečně už venku, hurá. Jnk.

Jako vždy to byl příjemný a pohodový víkend, byť mu počasíko zprvu moc nepříšlo. Důležitější však je, s kým člověk je, než jak vůbec je. Na druhou stranu i mě občas vadí občasná čekání, ale s tím se nedá nic dělat. Boječný výlet a už teď se těším na další. Plš.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	52,5	457	101,3	17,6	19-9

Celková technická data:

Účast
Oficiálně priznaná
kilometráž
Příště

sedm neodraditelných...: Dig, Hanka, Tomáš, Jana,
Plašan, Janka, a Lenka

175 km

Narozeniny

Trasa výpravy		
Praha Vinohrady	<u>Dobřív</u>	Karlštejn
Rokycany	Strašice	Hlásná Třebáň
Mírošov	Komárov	Dobřichovice
<u>Dobřív</u>	Mrtník	Černošice
Mírošov	Hořovice	Zbraslav
Kornatice	Lochovice	Modřany
Štáhlavice	Zdice	Podolí
Štáhlavy	Králův dvůr	Pankrác
St.Plzenec	Beroun	Nové Město
A zpět	Srbsko	Vinohrady

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Tatranka (Trn), Dig (Dig), **Viktor (Vkt)**, Hanka (Hnk), **Janka (Jnk)**, Plašan (Plš), **Tomáš (Tom)**, Jana (Hor), Vladimír (Vld) Michal (Mch) Jan Vl. (Slp), **Jan VII. (VII)**. Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha:

Radaně – přemostění příkopu

zámek Kozel - situace

© Hell´s Tour _{club} 2008
kolektiv autorů:
Dig & Plš & Jnk.
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz